

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
Західнодонбаський інститут

Кафедра соціально-гуманітарної підготовки та права

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Історія і культура України

спеціальності: _____ 081

Право

освітнього рівня: _____ перший

(бакалаврський)

освітньої програми:

Право

Затверджено
Науково-методичною радою
Західнодонбаського інституту
ПрАТ "ВНЗ "МАУП"
від 25 червня 2020 р.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 4	Галузь знань <u>08 « Право »</u> (шифр і назва) <u>05 « Соціальні та поведінкові науки »</u> (шифр і назва)		варіативна
Модулів – 2	Спеціальність- <u>081 Право</u> (шифр і назва) <u>051 « Економіка »</u> (шифр і назва)	Рік підготовки	
Змістових модулів – 2		2-й	2-й
Індивідуальне науково-дослідне завдання – комплексне завдання (назва)		Семестр	
Загальна кількість годин – 120		3	4-й
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 4 самостійної та індивідуальної роботи студента – 4	Ступінь вищої освіти: <u>бакалавр</u>	32 год.	4 год.
		Практичні, семінарські	
		24 год.	4 год.
		Лабораторні	
		-	-
		Самостійна робота	
		64 год.	112 год.
		Індивідуальна робота:	
		- год.	
		Вид контролю:	
		іспит	іспит

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить (%):

для денної форми навчання – 55,6% до 58,8%;

для заочної форми навчання – 7,7% до 11,8%.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Робоча програма розроблена для студентів денної та заочної форми навчання.

Програма передбачає готовувати студентів як майбутніх фахівців, здатних орієнтуватися у змінах політичних курсів, соціально – економічних і соціально культурних зрушеннях

Навчальна програма розроблена на основі наукових досягнень вітчизняних та зарубіжних культурологів, філософів, істориків. Пропонується для викладання навчального матеріалу на принципах утвердження високих духовних цінностей загальнолюдської культури, національних ідеалів українського народу.

Мета дисципліни “Історія та культура України” – сприяти засвоєнню в повному обсязі навчальної програми та формуванню самостійності як особистісної риси та важливої професійної якості, сутність якої полягає в умінні систематизувати, планувати та контролювати власну діяльність.

Основні завдання курсу:

- визначити місце традицій минулих поколінь та інновації в сучасному суспільстві;
- обґрунтувати взаємозв'язок традиційної культури з сучасним науковим знанням;
- показати взаємодомовленість обсягу та якості наукових джерел і висновків в новій системі етнокультурних відносин та противагах сучасного світу;
- формування етнічної та національної свідомості;
- поглиблення природної зацікавленості молоді багатовіковими звичаями національно

– історичною тематикою в умовах духовного відродження України.

Програмою передбачено творча і самостійна робота студентів під час вивчення курсу. Система контролю навчального процесу передбачає використання, опитування і написання рефератів та заліків. Критерії оцінювання здобутих знань: науковий рівень знання джерел та історіографії, логіка й аргументація викладання знань, вільне володіння науковим матеріалом, активна участь студентів на семінарських заняттях та зацікавленість молоді в самостійній роботі.

3. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1.

Культура як ключовий сутнісний фундамент історичного розвитку українського народу.

Тема 1. Витоки та розвиток українських традицій та звичаїв.

Вивчення української традиційної культури в умовах прискореної урбанізації та поширення масової культури. Дослідження трансформаційних процесів в календарній обрядовості, вплив міграційних факторів, заборона святкувань народних обрядів за радянських часів, та аналіз формування традицій в сучасній побутово – життєвій обрядовості.

Тема 2. Феномен християнської традиції

Уявлення про традицію. Езотерично – символічний та філософсько – історичний зміст християнських свят. Календарні обряди, дохристиянські святкування – значна частина традиційно – побутової культури українського народу в період середньовіччя.

Тема 3. Культура доби Київської Русі.

Писемність, усна народна творчість, освіта, іконописна майстерність фундаментальна основа розв'язту культури великої доби. Поява рукописних книг у Київській Русі XI-XII століття. Найдавніші твори книжкової графіки: « Остромирове Євангеліє» (1056-1057 рр.) « Ізборник Святослава» (1073р.) « Трірський псалтир»

Тема 4. Освіта в період перебування українських земель у складі Речі Посполитої.

У XIV-XV століттях з'являються школи нового типу греко–слов'яно–латинські. Перший освітній заклад такого типу на українських землях був заснований князем Острозьким (1576 р.) Виникають братські школи у Львові. Яскравим виявом змін у духовному житті українців стали: 1) Відхід від візантійських зразків, в іконописі постаті святих набувають рис індивідуальності; 2) поширюються ідеї гуманізму та реформації, з'являються нові форми самовираження в літературі - полемічний стиль, виникає українське віршування; в живописі з'являється портрет; в музиці сольна пісня.

Тема 5. Культура України в XVII на початку XVIII століття

Роль колегіумів для культурного розвитку України. Києво–Могилянська академія (1701р.) – центр філософської думки (Гізель, Сковорода). Запровадження « гражданського шрифту». Відомі українські вчені Мухін та Самойлович. Козацькі літописи Грабянки та Величка. Виникнення співацької школи у місті Глухові. Перші українські композитори : Бортнянський, Березовський, Гізель. Бароковий стиль у мистецтві XVII-XVIII ст.

Тема 6. Доба національно – культурного відродження

Освітня реформа 1864 року сприяла створенню єдиної системи освіти. Сприятливі умови для виникнення вищих навчальних закладів, (Київський політехнічний університет, Глухівський учительський інститут, Харківський ветеринарний інститут.) Відомі українські науковці: математик Ляпунов, зоолог Мечников, хімік Бекетов. Українські літературні митці: Франко, Коцюбинський, Куліш. Відомі реформатори українського театру: Кропивницький, Карпенко – Карий, Старицький. Композитор Гулак – Артемовський, пише першу українську оперу « Запорожець за Дунаєм» (1862 р.). Утвердження принципів реалізму в образотворчому мистецтві. Відомі українські архітектори : Шлейфер, Брайтман.

Тема 7. Суспільно – культурне життя Західно – українських земель на початку XIX століття

На початку 30-х років XIX століття Львів стає центром національного життя на Галичині. Тут виникає демократично просвітницьке угрупування «Руська трійця» . Значна роль Шашкевича, Вагилевича, Головацького в пробудженні національної свідомості населення західноукраїнського регіону. В 1836 році в Будапешті було видано « Русалку Дністрову» Основними ідеями якої стали

визнання єдності українського народу та позитивне ставлення до суспільних рухів.

Тема 8. Піднесення української науки в другій половині XIX століття.

Належну увагу символічній сфері пісенної творчості приділено в етнографічних працях української культури XIX ст. Ідеється зокрема про збірки М. Максимовича «Малороссийские песни» (1827 р.) «Украинские народные песни» (1834) «Сборник украинских песен» (1849). Зв'язок народної творчості з народним визвольним рухом перебував у полі уваги Т. Шевченка, котрий вважав, що творчість є не писаною історією народу.

На літературному полі з'явилось чимало нових талантів, зокрема: Б. Грінченко, М. Коцюбинський, А. Кримський, В. Самійленко.

Культурницьку роботу на сході України переймали земства. В Галичині, засновані у 1868 році. Культурно – освітні громадські організації – просвіти. Австро – Угорські керівники, які ставилися до національно – культурного руху більш – менш лояльно навіть субсидіювали центральну львівську «Просвіту»

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2.

Традиційна етнонаціональна культура в системі обрядових та етнокультурних практик

Тема 9. Зростання наукових інтересів до витоків традиційної етнокультури в регіональних проявах ХХ на початку ХХІ ст.

Історія української культури ХХ століття – це доба складного та суперечливого розвитку, який з одного боку залишає Україну до загальноосвітнього культурного процесу, а з іншого ламав фундаментальні засади національно народного буття. ХХ століття являє нам цілу плеяду митців, педагогів, вчених та релігійних діячів.

У 1908 році у Петербурзі проходив з'їзд діячів народних університетів. 26 організацій представляли на ньому Україну. Проведення його засвідчило, що діячі культурно – просвітніх установ відстоювали права кожної нації на самовизначення.

Тема 10. Неоміфологічне мистецтво ХХ століття.

Своєрідні образи свідомості – «Архетипові образи» постійно супроводжують людину, вони є джерелом міфології, релігії, мистецтва. У межах цих культурних форм відбувається поступове шліфування аналогічних, спутаних образів, які перетворюються на символи, довершені за формуєю. Немає жодного музиканта чи письменника, у творчій самореалізації якого фольклор не відіграв би важливої ролі. Міф став формою естетичного освоєння дійсності, неодмінним фактором національної самоіндефікації. На українському фольклорно – традиційному матеріалі побудовано опери М. Лисенко «Наталка – Полтавка», С. Гулака – Артемовського «Запорожець за Дунаєм»

Український пісений фольклор також містив безліч образів – символів. Досліджуючи аспекти слов'янської народної поезії, деякі письменники зверталися до образу калини як символу довічності, краси. Калина постає супутником долі жінки, втілення ідеї продовження роду, спрямованості у майбутнє. У процесі подальшого розвитку української традиції цей символ почали ототожнювати з ідеями «українського», «рідного».

Тема 11. Українська система символічного відображення світу.

В українській культурі особливе місце належить традиційним звичаям та обрядам. Звичаї українського народу освячені віками, вони втілені в світовідчуття, взаєминами між людьми, що безпосередньо впливає на духовну культуру народу.

Календарні обряди, та дохристиянські святкування становили значну частину традиційно – побутової культури. Відповідно вони визначали весь розпорядок людського життя упродовж року. Їх внутрішню суть регулювали два чинники: природна стадіальність процесів людської життедіяльності й сезонність. У дохристиянську давнину фундаментальною основою свят і календарних обрядів була релігійна складова, побудована на космологічних знаннях. Політейм прадавніх українців підкреслювався вшануванням відповідних свят. Серед них відзначалися:

Свято Різдва – Коляди, Водосвяття, Громниці, Колодія, Вербиці, Зелені свята, Купала, Покрови Долі.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 3. Історія розвитку українського мистецтва

Тема 12. Український пісенний фольклор.

Українська народна пісенність, за свідченнями вітчизняних та зарубіжних науковців - одна з найбагатіших у світі як за кількістю відомих творів, так і за поетичною та музичною досконалістю. Фольклору внутрішньо притаманні традиційність текстів і характер виконання, передача їх з покоління в покоління. Фольклор, як і популярна форма мистецтва створюється широкими верствами населення.

Незалежно від суспільно – політичних процесів, народна пісня виступає універсальною формою національно – культурної ідентифікації.

Пісня в повсякденному побуті українців почала утврджуватись як компонент язичницької обрядовості, потім як частина його історії, виконуючи роль самостійного естетичного явища та як чинник супровождження магічної дії. Вітчизняні дослідники вокального мистецтва доводять, що професійні традиції беруть свій початок від культури давньоруського церковного світу.

Початок поширення українських народних пісень друкованим способом відомий з 70–х років XVIII століття.

Український пісенний фольклор відтворює природний час у багатогранності вимірів. В образно – символічній системі українського – пісенного фольклору специфіку часу передають лексеми не темпоральної семантики (кінь, півень, яблуко), лексеми астрально – часового характеру (день, ніч, сонце) , а також ті що виражаютъ часопросторову єдність (дерево – явір, або калина). Пісенний фольклор пов'язаний перед усім з людиною, її світосприйняттям і світовідчуттям, тому образи – символи часу мають спільну семантику. При цьому слід ураховувати що пісня виражає насамперед колективне начало, найхарактерніші риси української ментальності.

Для пісенної лірики цього часу характерна не стільки увага до об'єкта збереження скільки до суб'єкта почуття. Пісня пов'язана з музичною ментальністю у соціально – філософському аспекті. Зберігаючи стійкий характер протягом часу (інколи століттями і тисячоліттями) музичні символи, стереотипи не залишаються не змінними, а еволюціонують разом із розвитком музичної свідомості та музичного мислення.

Українським музикантам ніколи не була властива схильність до національного ізоляціонізму. Музичне життя України не мислилося як повноцінне без запозичень із скарбниці зарубіжної музики.

Тема 13. Особливості нетрадиційного дизайну в моді..

Становлення і зміна художніх напрямків та стилів детермінується динамікою соціально – економічного розвитку суспільства.

У своїх найбільш виразних формах одяг сформувався у докапіталістичний період. Ліквідація кріпосництва створює сприятливі умови для вдосконалення процесу виготовлення народного одягу. За допомогою одягу народ нагромаджував і зберігав свій досвід та традиції. Наявність традиційного одягу є ознакою соціалізації.

Особливості народного одягу підказували народним майстрам, як досягти гармонійного поєдання матеріалу вбрання з його формами. Здавна одяг виконував таку низку функцій: захисна, оберегова, естетична, етнічна, соціальна, статево – вікова.

У сучасному моделюванні одягу доцільно використовувати національні традиції: вимоги до матеріалу, крій, техніка, виконання та оздоблення.

Тема 14. Збереження традицій в декоративно – прикладному мистецтві.

Декоративно – прикладне мистецтво – це художнє оздоблення речей, що оточують і обслуговують нас, прикрашаючи наш побут. Здавна люди в міру розвитку естетичного смаку,

створювали побутові речі не тільки корисними а й привабливими.

Тенденції в дизайні одягу, інтер'єрів змінюються в наш час дуже швидко. Сучасний дизайн декоративно – прикладної продукції позначений широким діапазоном технологій і матеріалів, стилів і напрямків.

Популярність українського народного мистецтва і професійного – декоративного мистецтва в нашій країні та за її межами є по суті визнанням його здобутків.

Тема 15. Відродження традицій в хореографічній культурі.

Танець як засіб вираження емоційно позитивної сфери людської свідомості, поряд з музикою, від доби первісного суспільства посідає вагоме місце в життєдіяльності народів світу.

Професійна хореографія почала розвиватися з Європи кінця XIV століття на основі природного танцю.

Синтетична природа мистецтва хореографії, позначена органічною взаємодією здорового й чуттєвого є глибоко закріпленою в архетипові синкретичного прадавнього мистецтва давнини.

Сучасні масові свята, пісні й танець органічно споріднені з традицією майданових дійств епохи Ренесансу. ХХ століття позначилося якісно новою зацікавленістю незалежною обрядністю.

Тема 16. Пейзажний жанр в українському обрядовому мистецтві.

В XVI-XVII столітті художня графіка рукописної книги, паралельно з оформленням книги друкованої, розвивалася у напрямку більшої мальовничості і декоративності.

Українське образотворче мистецтво позначилося прагненням синтезування юваторського пошуку й елементів неотрадиціоналізму.

На розвитку вітчизняного образотворчого мистецтва мали вплив загальноєвропейські художні течії: модерн, символізм, футуризм, експресіонізм, сюрреалізм.

Тема 17. Літературна творчість в неотрадиційних мистецьких процесах.

Сучасний світовий літературний процес характеризується посиленою увагою до традиційного матеріалу.

Митці кожної культурно – історичної епохи прагнули зрозуміти й осмислити класичну міфологічну спадщину з метою вирішення сучасних проблем.

Останнім часом, особливо в морально – естетичному плані актуалізується євангельський сюжетно – образний матеріал у тому числі й стосовно перспективи подальшого світоглядно – культурного спрямування світового літературного процесу.

Тема 18. Повернення до світоглядно – ціннісних традицій у театральному мистецтві.

Загалом про виникнення українського театру можна говорити з доби Ренесансу. Зусиллями найвидатніших діячів української культури кінця XIX - початку XX століття робляться суттєві кроки щодо оновлення театрального мистецтва, насамперед через поповнення репертуару творами Л. Українки, В. Винниченка, О. Курбаса.

Кінець ХХ століття в Україні пов'язаний з прискоренням процесів ідеологічної переорієнтації суспільної свідомості, формування нових відношень, зокрема кіномистецтва і релігії, зумовлених цілком новою релігійною ситуацією.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин												літера -тура	
	денна форма						заочна форма							
	усього	у тому числі					усього	у тому числі						
		л	п	лаб	інд	с.р		л	п	ла б.	інд	с.р		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	

Змістовий модуль 1. Становлення перших теорій управління

Тема 1. Витоки та розвиток українських традицій та звичаїв.		1	-							-	-		[1-18]
Тема 2. Феномен християнської традиції		1	-							-	-		[1-11]
Тема 3. Культура доби Київської Русі.		2	2							-	-		[1-11]
Тема 4. Освіта в період перебування українських земель у складі Речі Посполитої.		2	-							-	-		[1-18]
Тема 5. Культура України в XVII на початку XVIII століття		2	2										[1-18]
Тема 6. Доба національно – культурного відродження		2	1										[1-18]
Тема 7. Суспільно – культурне життя Західно – українських земель на початку XIX століття		2											[1-18]
Тема 8. Піднесення української науки в другій половині XIX століття.		2	1										[1-18]

Змістовий модуль 2. Традиційна етнонаціональна культура в системі обрядових та етнокультурних практик

Тема 9. Зростання наукових інтересів до витоків традиційної етнокультури в регіональних проявах XX на початку ХХІ ст.		2								-	-	-	[1-18]
Тема 10. Неоміфологічне мистецтво ХХ		2	2							-	-	-	[1-18]

5. ПИТАННЯ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ

1. До якого часу належать найдавніші пам'ятки мистецтва, знайдені на території України.
2. Яку назву має стиль, що був основою скіфського мистецтва
3. Які племена продовжили традиції скіфського мистецтва.
4. Людина і природа в язичницькому світогляді.
5. Чому міфологічні уявлення давніх слов'ян можна вважати передісторією філософії.
6. Запровадження християнства на Русі та його вплив на розвиток просвітництва.
7. Трипільці.
8. Античні міста-держави Причорномор'я.
9. Слов'янські племена на теренах України.
10. Походження назв "Русь" і "Україна".
11. У чому, на вашу думку, полягає складність і суперечливість запровадження християнства на Русі.
12. Якою була політика князів Володимира Святославовича та Ярослава Мудрого стосовно розвитку освіти та просвітництва.
13. Коли був закладений Софіївський собор у Києві.
14. Іконописна майстерність доби Київської Русі
15. Як вплинуло Християнство на розвиток літератури у Київській Русі.
16. Правова культура Київської Русі.
17. Історичне значення Київської Русі.
18. Культурно - просвітницька діяльність Петра Могили.
19. Початки книгодрукування в Україні.
20. Як вплинуло прийняття Брестської унії на розвиток культури в Україні.
21. Острозька школи.
22. Яка книга стала первістком українського книгодрукування
23. Ренесансні ідеї в українській культурі XVI-XVII століття.
24. Іконопис у контексті оновлення естетичної системи.
25. Полемічна література у контексті суспільно - культурного розвитку України.
26. Чим був позначений процес становлення української літературної мови.
27. Кирило-Мефодіївське товариство: програмні документи та діяльність.
28. Яку роль відіграла Києво - Могилянська академія у розвитку української науки в XVII-XVIII столітті.
29. Суспільно-політичний та національний рух на західноукраїнських землях. "Руська Трійця".
30. Національне відродження в західноукраїнських землях у другій половині XIX ст.
31. У чому полягали особливості прояву бароко в українській художній культурі.
32. Що являє собою український вертеп.
33. Яких змін зазнають традиційні форми церковного живопису.
34. Ідеї відродження та реформації у розвитку української літератури.
35. Український епос XVII-XVIII століття.
36. Гуманістичний характер творчості Г.С. Сковороди.
37. М. Грушевський - політичний діяч і вчений.
38. Вертепна драма в українській культурі.
39. Народність і народні елементи в українській культурі XVIII ст.
40. В. Винниченко - видатний вчений і політичний діяч.
41. Назвіть передумови розгортання процесів національно - культурного Відродження в Україні.
42. Яку роль відіграли громади у суспільно - політичному, науковому і мистецькому житті України.
43. Яка роль належить Харкову на початковому етапі розгортання процесів Відродження.
44. Назвіть основні положення соціально - політичної концепції Кирило-Мефодіївського товариства щодо культурно - історичних процесів в Україні.
45. Згадайте діячів вітчизняної науки XIX століття.

46. Який літературний твір започаткував нову добу в історії українського письменства.
47. Хто вважається основоположником української класичної музики.
48. Воз'єднання західноукраїнських земель у складі єдиної етнічної держави.
49. Яким чином відобразився класицизм в українському мистецтві XIX століття.
50. Кобзарство - як соціально культурне явище.
51. Реалістичні традиції у творчості Т. Шевченка - художника.
52. Історичні особливості формування характерних рис українського митця XIX століття.
53. Жанрові особливості українського театру XIX століття.
54. Яку роль відіграли "Просвіти" у культурно - освітянському русі на сході й заході Україні.
55. Якими були особливості розвитку культури доби Центральної Ради та гетьманату.
56. Який вплив мала політика українізації на просвітницькі процеси в Україні.
57. У чому полягала сутність літературної дискусії 1925-1928 рр.
58. Спроби демократизації суспільного життя у другій половині 50-х - першій половині 60-х років, їх суперечливий характер.
59. У чому, на вашу думку, виявляються суперечності у розвитку культури 30-х років.
60. Якими були особливості розвитку української культури у роки Великої Вітчизняної війни.
61. Якими були успіхи і втрати в українській культурі 60-70-х років.
62. Суспільно - культурна діяльність Миколи Хвильового.
63. Національна політика в Україні у другій половині 60-80-х років.
64. Початок національного відродження України. Декларація про державний суверенітет.
65. Традиції і новаторство в українській культурі XX ст.
66. Стан і проблеми народного мистецтва на сучасному етапі.
67. Особливості культурного мистецтва відродження на сучасному етапі.
68. Внесок О.Довженка у розвиток української культури.
69. Міжнародна діяльність України на сучасному етапі.
70. Становлення українського кінематографу.
71. Українська діаспора.
72. Конституція України.
73. Що є альтернативою негативним проявом сучасної глобалізації сьогодення.
74. Назвіть дослідників традиції як національно культурних явищ у 90-х роках ХХ ст.
75. У сучасному суспільстві що є головними поширюваннями традиціями.
76. Що визначає особливості культури кінця ХХ ст.
77. Яким чином здійснюються зв'язок сімейно-побутової сфери життєвої діяльності етнокультурних спільнот із неотрадиціоналізмом.
78. Кого ви знаєте із соціологів, що працювали над дослідженням походження традиції.
79. У чому полягає головна особливість традиції.
80. Назвіть автора праці, що розрізняє співвідношення традицій іновацій у культурі (постфігуративна, конфігуративна, префігуративна).
81. У чому полягає функціонуване призначення будь-якої традиції.
82. Із чого складається історичне буття будь-якої традиційної культури.
83. У яких сферах позначена активна інновація людини у сучасному суспільстві.
84. Завдяки чому у сучасному суспільстві відбуваються злам попередньої системи
85. На що, на вашу думку, має бути спрямована нова соціально-економічна та політично-правова реальність сучасності.
86. Інноватика. У чому Ви бачите джерела інновацій.
87. Які чинники позначилися на розвитку вітчизняної графіки.
88. Поясніть значення терміна "символ".
89. У яких формах розвивалось народне декоративне мистецтво України.
90. Що відображає народ у своїй художній творчості.

6. Рекомендована література

ОСНОВНА

1. Антип Петро. Скульптор, малер, графік, - Донецьк, 2006 р.
2. Антонович Д. Триста років українського театру 1619-1919 Д. Антонович.- Л.: Львівський національний університет ім. Івана Франка, 2001 р.
3. Аполлон. Изобразительное и декоративное искусство. Архитектура Терминологический словарь – М: Элліс Лак, - 1997
4. Арган Д.К. Современное искусство / Д.К. Арган - 1770-1970.- М. : Искусство, 1999- 756 с.
5. Асафьев Б. (Музкальная) форма как процесс / Б. Асафьев.- Л.: ЛГУ, 1963.-537с 6.Барка В. Пролеми синтезу традицій і новаторства в розвитку культури і мистецтва України / В.Барка // Народна творчість та етнографія. -2004 р.
7. Бамекирова О.М. "Берестечко" Ліни Костенко в аспектах метрики і фоніки Мова і культура с.,2002.- Т.У,вип.5,ч.2: Мова і художня творчість. / О.М.
8. Беньямин В.О. О понятии истории / В. Беньямин // Художний журнал.- 1995.№7.9.Бердник Т. Как стать модельером / Бердник Т.-Р. на Дону Феникс 2000 р.
10. Блюміна І. Він зберіг національні традиції своєї Батьківщини / І.Блюміна // (Вітчизнна).-2004 р. -№ 11-12
11. Бодрийяр Ж. Система (вещей) / Ж.Бодрийяр.- М.: Рудомино, 1995 р.
12. Боримська Т. Самоцвіти українського танцю / Г.Боримська.- К.: Мистецтво, 1974 р.
- 13.Бромлей Ю.В. Новая обрядность- важний компонент совецкого обряда / Ю.В. Бромлей // Традиционные и новые обряды в быту народов СССР.- М.: 1981,- с. 5-28.
14. Булдаков В.П. Красная смута : природа и последствия революционного насилия /В.П. Булдаков.- м.: РОССПЭН,1997 р.
15. Вангер Р. Изранные произведения / Р.Вангер.- М.: Прогресс, 1978 р.
16. Василенко В.О. Іноваційний менеджмент / В.О. Василенко, В.Г. Шматъко.- К.:Либідь, 2004 р.
17. Воловик В.И. Идеологическая деятельность: диалектика и традиции новаторства /В.И. Воловик.- М.: Наука, 1990-210 с.
18. Воропай О. Звичаї нашого народу 10. Воропай.- К.: Оберіг, 1993 р.

ДОДАТКОВА

19. Говласа Л. "Щоденний журнал": постмодернізм / Л. Говласа // -2002-№8.: К : - Либідь»
20. Галь Х. Неокласики / Х. Галь.- М., 1987 р.
21. Гатальська С. Філософія культури. / С. Гатальська.- К.: Либідь, 2004 р. 22.Гейзенберг В. Физика и философия. Часть и целое / В.Гейзенберг.- м.: Наука, 1990 р.
- 23.Генон Ф. Кризис современного мира / Р.Генон.- М.: Экспо, 2008 р. 24.Генон Р. Символы священой науки / Генон Р.- М.: Беловодье, 1997 р. 25.Гурко Н. Традиции и новации в японской истории / Н. Гурко.- М.: 1993 р.
26. Даренская В.Н. Неотрадиціоналізм і кризис модерна / В.Н. Даренская // Філософські дослідження.- Лучанськ, 2010- Вип. II .
27. Дени М. Определение (неотрадиционализма) / М. Дени // Мастера искусства об искусстве. В семи томах.- м.: 1969, Т. 5, Кн.- 1.
28. Дмитренко Р.Г. Міжнародні та революційні свята на Україні / Р. Г.Дмитренко . -К.: Наукова думка, 1989.
29. Жаворонок В. Знаки української етнокультури. Словник - довідник / В. Жаворонок . - К: Довіра 2006.
30. Зінков'єва Т.А. Роль язицницьких традицій у формуванні вертепу. / Т.А. Зінков'єва // Вісник .- К, 2003 - Вип. 8
31. Ирвинг В. Танец в " Кривом зеркале"/ 1927 р. / В. Иргвинг « Програма

- гастролиуючих актеров» , 1927.
32. Історія релігії в Україні . - Т. І. " Дохристиянські вірування. Приянняття християнства . - К: Український центр духовної культури, 1996 р.
33. Каганець " Утопія" ? Програма - максимум/ I. Каганець " Українські проблеми. -Київ, 1997.
34. Ковальчук Н. Д. Символічний лад української культури / Н.Д. Ковальчук . - К.:Знання України 2002.
35. Культура і побут населля України / за ред. В.І. Наулко. - Київ : Либідь 1993.
36. Лашук Ю.П. Свобода духу: що це - пізнання і засвоєння чи імітація і загибель /Ю.П. Лашук // Артанія . - 1996
37. Лебон Г. Психология народов и масс/ Г. Лебон - М.: Макет, 1995
38. Леви - Стросс К. Первобытное мышление / К. Леви- Стросс. - М.: Республика, 1994.
39. Лозко Т.С. Українське язичництво. / Т. Лозко. - К.: Український центр духовної культури, 1994.
40. Лосев А.Ф. Философия. Мифология. Культура. / А.Ф. Лосев . - М.: 1991.
41. Лучук В.В. Сучасний український натюрморт: проблема співвідношення традиціїта новаторства / В.В. Лучук // Вісник, К.: 2009. - Вип. 20
42. Малахов В.С. Еще раз о конце истории / В.С. Малахов // Вопросы философии -1994 № 7-8.
43. Манхейм Х. Диагноз нашего времени/ К. Манхейм ; Перевод с англ. и нем. - М.:Юрист 1994.
44. Маркрен Э.С. Теория культуры и современная наука/ Э.С. Маркарян. - М.: Мысль, 1981.
45. Мид М. Культура и мир детства / М. Мид; сост. И.С. Коня - М.: Наука 1988.
46. Митрополит Іларіон. Дохристиянське вірування нашого народу / ІларіонМитрополит . - К: Обереги 1992.
47. Міліца В. Час діяти / В. Міліца // Український театр - 1989.
48. Міллер Х. Сто років тому. Перші українські балети в Києві / Х. Міллер // Музика -січень - лютий - / К: - 1994
49. Неволов В. Класика сьогодні / В. Неволов // Український театр - 2002 - № 1-2.
50. Найдорф М. Итальянский гуманизм эпохи Возрождения / М. Найдорф - Саратов . – 1984
51. Тайлор Э.Б. Первобытная культура/ Э.Б. Тайлор/ : Перевод с англ. – М. : , 1989 р.
52. Харчук Р.Б. Сучасна українська проза: Постмодерний період/ Р.Б. Харчук - К: ВЦ « Академія» 2008
53. Хеллман Х. Великие противостояния в науке. Десять самых захватывающих диспутов / Х. Хеллман. – М: « Диалектика» 2007.
54. Шевнюк О.Л. Історія костюма/ Шевнюк О.Л. – К: - Знание – Прес, 2008
55. Шиллер Т. Манипуляторы сознанием / Т. Шиллер: Перевод с англ.. ; Науч. ред..Я.Н. Засурский – М:- Мысль, 1980
56. Шокало О. Козак – Мамай : Образ українського лицаря / О. Шокало // Український світ. – К: - 1997.
57. Шульгіна В.Д. Нариси з історії української музичної культури: Джерелознавчий пошук / Валерія Дмитрівна Шульгіна . - К: ДАККІМ, 2007.
58. Элиаде М. Аспекты мифа/ М. Элиаде – М: Академический проект , 2002
59. Элиаде М. Миф о вечном возвращении / М. Элиаде – М: - СПб : « Алетейя» , 1998
60. Юнг К.Т. Архетип с символ/ К.Т. Юнг – М: - Ренессанса 1991.
- 61 Юнг К.. Т. Душа и миф : шесть архетипов . Перевод с англ. – К:- Государственная библиотека Украины для юношества 1996.
62. Юнг. К.Т. Об архетипах коллективного бессознательного / К. Т. Юнг; Перевод А.М. Руткевича « Архетип и символ» - М: - Ренессанс 1991